

Ja tühja walle jutto teel,
Ma ilma mõda tallab
Ja otsib sedda heldet maad,
Kus temma kergelt leiba saab
Ja lahket rõmo ello.

Käl taewas kõrge ma on lai
Ja merri suur ja süggaw,
Mis sinno heaks lodud sai,
Kas on sull' siin nüüd iggaw,
Et mitto sadda wersta sa,
Lääd mõda ilma otsima,
Kus Paradis on leida.

Dh risti rahwas tundke nüüd,
Kes rummalad on olnud,
Kas teie ommal polle süüd?
Mis kasso on teil' tulnud? —
Kes mõda ilma laddunud,
Sell' terwis, warra laddunud,
Ja waeseks sandiks sanud!

Dh seiske rahwa silma ees,
Mis hädda meil' on olnud

Ja tännago keik silma-wees,
Et uus aeg jälle tulnud
Ja wõtko Jummal armuga,
Siis meie põllud õnnista,
Sell' uel aastal jälle!

Kui sa laenad, maks sa ausast.

Üks rikkas ja hea süddamega mees, kes igga
hädalast aitas, kui kegi temma palwele tulli,
ei pannud omma süddant kõrwaks omma lig-
gimeste wasto. Et nüüd paljo innimesi sedda
teadsid, siis ei olnud ka neist pudo, kes tem-
ma palwele tullid; ni hästi õiged, kui ülekoh-
tused, ja need wiimsed ollid ikka petjad ja nahka
panniad, kes laenasid, agga ial ei maksnud.
Agga nisuggune heldus ei olnud hea, sest wi-
maks jäi temma ni kehwaiks et nalg kallale
kippus. Laenajad ei mõttelnud ennam temma
peale, waid käisid pilkades temmast mõda, ja
nenda pididi kohhus tedda wimaks waeste-
maeasse pannema, et ta nälga ei sureks. Ni
tännamata on mõnned laenomehhed.